

ABC RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

Kto kocha Niepokalaną ofiarnie, ten się zbawi, uświęci i innym do uświęcenia dopomoże (św. Maksymilian M. Kolbe).

O. Kolbe odkrył tajemnicę Niepokalanej, a odkrył ją nie tylko jako największe piękno wszechświata stworzonego, ale nade wszystko jako siłę, potężną energię, którą chciał przekazać też innym. I w tym właśnie celu założył stowarzyszenie, dając mu nazwę „Rycerstwo Niepokalanej” (kard. Karol Wojtyła)

II. Co to jest Rycerstwo Niepokalanej?

MI (czytaj: „em i”), to skrót nazwy łacińskiej: „Militia Immaculatae”. Milicja Niepokalanej. Rycerstwo Niepokalanej. Czym zatem jest Rycerstwo? Jeszcze jedną kościelną organizacją? Pobożnym związkiem wiernych? I tak, i nie. Formalnie, to religijne stowarzyszenie. Tak naprawdę jednak Rycerstwo to życie... jak mówi św. Maksymilian: *całość życia katolickiego w nowej formie, polegającej na tęczności z Niepokalaną, Wszechpośredniczką naszą u Jezusa.*

Nie chodzi więc o statuty, prezesury i całą tę machinę struktur. Chodzi o życie! Życie odnowione przez Maryję. I dla Niej. Celem i programem jest zbawienie! Założyciel Rycerstwa ujął to w formie hasła: *Zdobyć cały świat dla Niepokalanej Dziewicy, by Ona, a przez Nią Chrystus zakrólował w duszach wszystkich ludzi.* Zakrólował w duszach ludzi... czyli – mówimy o zbawieniu!

Rycerze i rycerki stawiają sobie zatem za cel szerzenie Królestwa Chrystusowego, przy pomocy i za pośrednictwem Niepokalanej. Rycerstwo jest więc swego rodzaju zaczynem w dzieży Kościoła! Ma pobudzić, a może wręcz obudzić śpiących rycerzy... Wszystkich chrześcijan, świeckich i duchownych: do oddania się bez reszty na służbę Maryi dla misji, którą pełni Ona jako nieba i ziemi Królowa – dla misji Kościoła Chrystusowego. Dla zbawienia.

Zbawienie. Wieczne szczęście. Wieczne nie-zmartwienie... Miłość i pokój. Niebo... Niebo zaczyna się już tu na ziemi! Tak uczy Jezus. Piękna idea, prawda? Kto z nas nie chce być szczęśliwy? Kto nie chce zaznać nieba, choćby odrobinę – już za życia? Jest to możliwe! Królestwo Boże, niebo – jest w nas. To jeszcze maleńkie ziarenko. Od nas zależy, czy i na jak duże drzewo wyrośnie. Sprawa warta jest zachodu! Szczęście. Już tu na ziemi – jego pierwociny...

IV. Co stanowi o istocie MI?

Rycerstwo Niepokalanej nie tylko pragnie rozpowszechnić jakieś szczególne nabożeństwo lub specjalną aktywność charytatywną, lecz przede wszystkim czyni z pobożności maryjnej konkretną drogę do świętości. Dlatego przynależność do MI nie może ograniczać się do wymiaru kultowego, lecz winna prowadzić do „przemienienia się w Maryję”.

Św. Maksymilian, chcąc nadać Rycerstwu Niepokalanej cechę katolickości, czyli powszechności, pomyślał o MI jako o ruchu masowym, obejmującym niemal wszystkich wiernych. Tak naprawdę, to jedynie dzieci w wieku przed-komunijnym nie mogą być formalnie rycerzami... One same potrzebują jeszcze pomocnej ręki swych matek. Ale za kilka lat, kto wie? Może i one pójdą za przykładem swojego starszego rodzeństwa, rodziców...? Zostaną rycerzami.

Święty Założyciel przewidział trzy formy uczestnictwa w działalności Rycerstwa: MI-1, MI-2, MI-3.

MI-1. To główny nurt. To autentyczny ruch społeczny i katolicki, nieskrępowany żadnymi strukturami; na swój sposób niezorganizowany. Przynależność do MI-1 polega na przeżywaniu w sposób indywidualny albo we wspólnocie oddania się Niepokalaną. Od tego rycerza wymaga się jedynie realizacji podstawowych warunków zawartych w „Dyplomie Rycerstwa Niepokalanej”, stosownie do własnych możliwości; bez przyjmowania dodatkowych zobowiązań, czy jakichś zadań specjalnych. A i te, podstawowe – są tylko zalecane i nikogo *nie zobowiązują pod grzechem, choćby najmniejszym* (św. Maksymilian).

Ten ruch, obliczony na szerokie rzesze wiernych, stanowi bazę, z której rekrutują się członkowie pragnący pracować w stopniu wyższym: MI-2 i MI-3.

MI-2. Są to grupy zorganizowane. Koła. Tu prowadzi się kierowaną formację członków. To więcej niż szkolenie. Chodzi nie tylko o umysł, ale i o rozwój duchowy. Tu zapadają decyzje o wspólnych działaniach. Tu formułuje się zadania, kierunki, strategię... Tu bada się potrzeby.

Koła funkcjonują jako konkretne wspólnoty. Mają swoje zarządy i strukturę organizacyjną. Typowym przykładem MI-2 jest parafialne koło Stowarzyszenia.

MI-3. Do tej grupy należą członkowie MI, którzy pragną i mogą poświęcić siebie i cały swój czas apostołstwu, zgodnie z ideałem Rycerstwa Niepokalanej. Apostołstwo bowiem jest istotnym przejawem działalności MI.

Ci członkowie posługują w Niepokalanowach, w centrach kierowniczych; pracują w domach maryjnych, męskich i żeńskich instytutach bądź zgromadzeniach o inspiracji kolbiańskiej.

Statuty Generalne Rycerstwa Niepokalanej w sposób szczególny zajmują się działalnością zorganizowaną, czyli MI-2. A to dlatego, że forma apostołstwa zorganizowanego jest bardziej skuteczna od dowolnych działań. W grupie łatwiej jest pogłębiać własną formację duchowości maryjnej. Łatwiej jest też oddziaływać apostołsko, czyli pracować w dziele nawracania *wszystkich i każdego z osobna*.

Wspólnym elementem i najważniejszym we wszystkich formach MI jest poświęcenie się Niepokalanej. Pierwszym grzesznikiem, którego należy nawrócić, jest sam rycerz. Jeśli rycerz ma się dzielić *pokojem i dobrem* – najpierw musi je mieć; muszą być jego udziałem. Znane porzekadło, że i *Salomon z pustego nie najeje*, nabiera tu szczególnego znaczenia...

Głównym zadaniem Rycerstwa jest wypełnianie misji Kościoła, żeby kolejny raz posłużyć się słowami św. Maksymiliana, *szerzenie Królestwa Chrystusowego pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej*. Rycerz z natury swej jest misjonarzem i apostołem.

Sposobów posługiwania jest wiele. Wiele też istnieje narzędzi, by apostołstwo to czynić skutecznym: pióro, mikrofon, ekran, komputer, internet, multimedia... Wreszcie, najprostsze – żywe słowo. Ale najważniejsze, to pokazywać ludziom własnym życiem, własną postawą ignorowane powszechnie i wypaczone dziś wartości: sprawiedliwość, która jest dobra jak św. Józef; radość – przystawowo franciszkańska; miłość, ale taka jak u św. Maksymiliana – *własnym kosztem*.

Kolejnym *narzędziem* jest wytrwała, ufna modlitwa. Różaniec. *Dużo różańców...* Tak radziła Maryja w Fatimie.

Jest jeszcze jeden bardzo ważny aspekt działalności misyjnej MI – to cierpienie! Zbawienie przyszło przez Krzyż. Przez ofiarowanie własnych krzyżyków Bogu przez Niepokalaną rycerz *dopełnia braków Męki Chrystusowej*; uczestniczy w tajemnicy odkupieńczej Ofiary naszego Pana; ożywia zapal misyjny. Jeśli *kwęzników jest ziarnem chrześcijan*, to cierpienie daje wzrost temu ziarnu...

Każdy rycerz wyposażony jest w broń szczególną. To Cudowny Medalik. Jest on nie tylko znakiem matczynej troski Maryi, ale życionością „amunicją”, która nikogo nie zabija. Przeciwnie – niesie życie. Życie wieczne. Szczęście...

Tak naprawdę jednak największą pracę wykonuje Matka Boża. Oto tajemnica skuteczności Rycerstwa! Jeśli tylko rycerz odda się Jej całkowicie, bez reszty; jeśli stanie się Jej „bezwolnym” narzędziem – zbawienie staje się *tu i teraz!* Staje się masowe. Zapewnia o tym Jej Rycerz, św. Maksymilian: *Małej wiary, czemu zwątpienie zakrada się do serca? Nieście wszędzie miłość i ufność ku Niepokalanej, a ujrzycie, że wnet z oczu najzatwardziały grzeszników popłyną łzy skruchy, opróżnią się więzienia... pokój i szczęście wyniszczy niezgodę i ból, zmieni się oblicze ziemi.*

Oto pewna gwarancja sukcesu i zapłata dla rycerza Niepokalanej!

V. Co jest celem MI?

Zdobyć cały świat dla Niepokalanej Dziewicy, by Ona, a przez Nią Chrystus zakrólował w duszach wszystkich ludzi – tak św. Maksymilian streścił cel i program MI,. A więc, niebo! Niebo dla wszystkich. Nie według uznania – dla wtajemniczonych w arkana gnozy, dla uczonych, bogatych, tych, co bliżej, „swoich”...

Przez Maryję droga do nieba najpewniejsza, najlepsza i najkrótsza. Jej życie jest doskonałym drogowskazem; doskonałym sposobem zbawienia! Bo Niepokalana z ludzi jest najświętsza. Jest niepokalana żadnym grzechem. Nawet pierworodnym. Z Niepokalaną można dojść jedynie do nieba! Nigdzie indziej. To pewne. Na dodatek, Ona wykonuje całą pracę za rycerza... Co zatem ma robić rycerz? Nic? Nie! Rycerz ma „biegać” za ludźmi, wskazywać na Maryję! Pozyskiwać dla Niepokalanej tych, którzy poszli w przeciwną stronę. Nic więcej.

Nieważne, jak nazwiemy tę rzeszę ogromną zdeptującą ścieżki i drogi prowadzące donikąd, jaką przypomniemy jej etykietkę: czerwoni, czarni, niebiescy... a może żółci? To wszystko są dzieci tej samej Matki. Może i *syny marnotrawne*. Ale to nasi bracia. I bracia Chrystusowi! Nie trzeba wiele się napracować. Wystarczy wyjść na drogi tego świata. Popatrzeć. Zawołać. Albo po prostu – czekać. Te zagubione dzieci często same wracają, ale nie dochodzą do domu, bo nikt nie czeka na rozstajach... Rycerz ma czekać. I zaprowadzić do Mamy!

Świat ma wiele dróg. Na jego drogach jeszcze więcej zbłąkanych wędrowców; zdezorientowanych, oszukanych, naiwnych.... Szukają przyjaznej dłoni. Łatwo ich poznać. Mają znamię. Jak Kain. Choć oni nie bratobójcy. Tylko *niesprawiedliwi, którzy doprowadziwszy siebie do nieczułości, znikczemnieli i zaćmione zostało ich serce* (por. 1Kor, 6, 9; Ef 4, 19; Rz 1, 21). Żyją na ziemi niczym opuszczeni przez Boga i ludzi... Iluż z nich powtarza bezwiednie słowa: *Eloi, Eloi! Lamma sabachtani?* Kto może im pomóc? Alkohol? To zły doradca! Narkotyk? Ten śmierć przynosi. Więc kto? Kto ma pomóc braciom Chrystusa? Rycerz Niepokalanej! To jego zadanie. On ma moc od Niepokalanej Matki...

Znękanych braci Chrystusa jest jednak znacznie więcej. Są wszędzie. Trzeba się tylko rozejrzeć. Pójść do szkoły, do supermarketu. Wyjść na pola. Zaglądnąć do sal wykładowych. Pofatygować się do radia, telewizji. Wejść na salony sztuk pięknych i niepięknych. I nie omijać gabinetów politycznych. Bracia nasi są wszędzie. Pracują w handlu, usługach, przemyśle... Niewolnicy. Nie znają, co to niedziela, co święto...?

Niech będzie tak, jak pisał Męczennik Miłości:

Słowem, Rycerstwo niech przesiąknie wszystko i w duchu zdrowym uleczy, wzmocni i rozwinie dla większej chwały Bożej przez Niepokalaną i dla dobra ludzkości.

A środki? Zwykłe. Modlitwa, ofiara, pokuta, cierpienie. Dobre słowo. Uśmiech. Dłoń pomocna...

A cele? Cele tak naprawdę są dwa:

CHWAŁA BOŻA
i
NASZE ZBAWIENIE

Osiągnąć to można przez:

ODDANIE SIĘ NIEPOKALANEJ
i
NAWRACANIE SIEBIE I INNYCH KAŻDEGO DNIA

To ma być taka wielka piramida miłości:

**BÓG
MARYJA
RYCERZ
ŚRODOWISKO
WSZYSCY LUDZIE
CAŁE STWORZENIE**

Na koniec, ważna uwaga: rycerz nie walczy z grzesznikami.

Rycerz Niepokalanej walczy z grzechami!

A jedynym motywem ma być: *miłość bez granic ku Sercu Przenajświętszemu Pana Jezusa!*
(św. Maksymilian)

X. Jakie są warunki przyjęcia do MI?

Warunki są trzy:

1. Oddanie się Niepokalanej

Oddać się całkowicie Niepokalanej jako narzędzie w Jej macierzyńskich rękach. To nie może być żadne „trochę”. Tu trzeba pójść na całość! Nic dla siebie nie zostawić. Wszystko oddać Niepokalanej. Dobrze rozumiał to św. Maksymilian, gdy prosił Maryję:

Abyś mnie całego i zupełnie za rzecz i własność swoją przyjąć raczyła i uczyniła ze mną, wraz ze wszystkimi władzami mej duszy i ciała, i z całym moim życiem, śmiercią i wiecznością, cokolwiek Ci się podoba.

Mocne słowa! Ale to nie wszystko. Święty wręcz błaga Niepokalaną:

Użyj także, jeżeli zechcesz, mnie całego, bez żadnego zastrzeżenia..., abym w Twoich niepokalanych i najmiłościwszych rękach stał się użytecznym narzędziem do zaszczepienia i jak najsilniejszego wzrostu Twojej chwały w tylu zbłąkanych i obojętnych duszach, a w ten sposób do jak największego rozszerzenia błogiego Królestwa Najświętszego Serca Jezusowego.

Oto oddanie rycerza! Gotowego poświęcić swej Pani wszystko, co ma – siebie; zawierzyć Jej swoje życie i śmierć. Zawierzyć Jej nawet wieczność!

2. Cudowny Medalik

Rycerz Niepokalanej nosi emblemat Królowej, której służy Cudowny Medalik. Nosi go na szyi. To zewnętrzny znak jego przynależności. Nosi go też w sercu. To wewnętrzne znamię jego oddania.

3. Wpis do Księgi MI

Formalnym wymogiem przynależności do Rycerstwa Niepokalanej jest wpis do Księgi MI. Można to uczynić w Niepokalanowie lub w miejscu, gdzie Rycerstwo posiada przypisaną prawem kościelnym swoją kanoniczną siedzibę.